

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1936-1937	N° 114	ZITTINGSJAAR 1936-1937.	
N° 77 (1934-1935) : PROJET DE LOI	SÉANCE du 9 Février 1937	VERGADERING van 9 Februari 1937	WETSONTWERP : N° 77 (1934-1935).

PROJET DE LOI

modifiant l'article 24 de la loi du 15 juillet 1849, organique de l'enseignement supérieur donné aux frais de l'Etat.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA
COMMISSION DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE (1),
PAR M. HOYAUX.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Sénat a adopté, le 26 février 1935, un projet de loi modifiant l'article 24 de la loi du 15 juillet 1849, organique de l'enseignement supérieur donné aux frais de l'Etat. Ce projet a été transmis à la Chambre. Il fait l'objet du document parlementaire, n° 77, session 1934-35.

Le projet modifie l'article 24 à la loi du 15 juillet 1849 en ce sens qu'il prévoit une peine intermédiaire entre la suspension du droit de fréquenter les cours, laboratoires et séminaires en tout ou en partie, pour une durée ne pouvant excéder un mois et l'exclusion définitive de l'Université. De plus, il introduit de nouvelles modalités d'application. Entre l'exclusion de l'Université pendant un mois et l'exclusion définitive, on a introduit la suspension du droit de fréquenter l'Université ou l'un de ses cours, laboratoires et séminaires pour une durée excédant un mois.

Cette modification se justifie par le fait que des étudiants ne suivant pas les cours pendant un mois ou plus se présentent à l'examen. La suspension du droit de fréquenter l'Université leur enlève leur qualité d'étudiant régulier, par conséquent le droit de participer aux examens.

La quatrième peine académique est l'exclusion définitive.

Les deux premières peines : admonition et suspen-

(1) Composition de la Commission : Président : M. Mundeleer; MM. Bohy, Eekelers, Gris, Harmegnies, Hossey, Hoyaux, Piérard, Sainte. — Blavier (E.), Dhavé, du Bus de Warnaffe, Fieueillien, Heyman, Mampaey, Van Hoeck. — Amelot, Maistriau. — Fasbender, Sindic. — D'Haese, Glineur.

WETSONTWERP

tot wijziging van artikel 24 der wet van 15 Juli 1849, tot regeling van het op Rijkskosten gegeven hooger onderwijs.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR HET OPENBAAR
ONDERWIJS (1),
UITGEBRACHT DOOR DEN HEER HOYAUX.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Op 26 Februari 1935, keurde de Senaat een wetsontwerp goed tot wijziging van artikel 24 der wet van 15 Juli 1849, tot regeling van het op Rijkskosten gegeven hooger onderwijs. Dit ontwerp werd aan de Kamer overgemaakt. Het maakt het voorwerp uit van het parlementair stuk n° 77 — zittingsjaar 1934-35.

Het ontwerp wijzigt artikel 24 van de wet van 15 Juli 1849, in dezen zin dat een straf voorzien wordt, die komt te liggen tusschen de schorsing van het recht om de cursussen, laboratoria en seminariën geheel of gedeeltelijk te volgen voor een termijn welke niet meer dan één maand mag bedragen, en de definitieve verwijdering uit de Universiteit. Daarenboven, worden nieuwe modaliteiten van toepassing voorzien. Tusschen de verwijdering voor een maand uit de Universiteit en de definitieve verwijdering, werd de schorsing ingelascht van het recht om de Universiteit of een harer cursussen, laboratoria en seminariën te bezoeken voor een termijn van meer dan één maand.

Deze wijziging is gerechtvaardigd door het feit dat de studenten die de cursussen niet volgen gedurende een maand of meer, zich voor het examen aanbieden. De schorsing van het recht om de Universiteit te bezoeken ontnemt hun de hoedanigheid van regelmatig student, bijgevolg het recht om aan de examens deel te nemen.

De vierde academische straf is de definitieve verwijdering.

De eerste twee straffen : berisping en schorsing van

(1) Samenstelling van de Commissie : Voorzitter : den heer Mundeleer; HH. Bohy, Eekelers, Gris, Harmegnies, Hossey, Hoyaux, Piérard, Sainte. — Blavier (E.), Dhavé, du Bus de Warnaffe, Fieueillien, Heyman, Mampaey, Van Hoeck. — Amelot, Maistriau. — Fasbender, Sindic. — D'Haese, Glineur.

sion du droit de fréquenter l'Université pour une durée ne pouvant excéder un mois sont prononcées par le Recteur.

La troisième et quatrième peines le sont par le conseil académique, celui-ci statue à la majorité des membres présents. Dans le texte de 1849, le système de la majorité des 2/3 était appliqué.

Le projet de loi indique également que pour des motifs d'ordre public la peine frappant un élève d'exclusion définitive peut être décidée par le Ministre de l'Instruction publique. Celui-ci aura entendu préalablement le conseil académique.

Le projet indique qu'aucune peine ne peut être prononcée que si l'étudiant accusé a été « préalablement appelé » ou « entendu ». Il est entendu que les droits de la défense seront toujours respectés.

D'autre part, l'autorisation d'exclusion définitive par le Ministre peut émouvoir ceux qui s'intéressent à l'enseignement supérieur. La sanction est appliquée non pas par le conseil académique mais par le Ministre de l'Instruction publique. A ce propos et aussi quand l'exclusion définitive est demandée par le Ministre, il est utile de rappeler que le Parlement peut toujours demander compte de ses actes au Ministre qui aura éventuellement pris ces mesures.

*
**

Dans ces conditions, la Commission demande à la Chambre de voter le projet de loi.

Le Rapporteur,
G. HOYAUX.

Le Président,
L. MUNDELEER.

het recht om de Universiteit te bezoeken, voor een termijn welke niet meer dan één maand mag bedragen, worden door den Rector uitgesproken.

De derde en de vierde straf worden uitgesproken door den Academischen Raad; deze treft een beslissing bij meerderheid van stemmen der aanwezige leden. In den tekst van 1849, werd het stelsel van de meerderheid van 2/3 toegepast.

In het ontwerp van wet wordt insgelijks bepaald dat de Minister van Openbaar Onderwijs de straf mag voorschrijven, waarbij een student voorgoed uit de Universiteit wordt verwijderd om redenen van openbare orde. De Minister zal vooraf den Academischen Raad hebben gehoord.

Het ontwerp wijst er op, dat geen straf mag worden uitgesproken dan nadat de beschuldigde student « vooraf werd opgeroepen of gehoord ». Het is klaar dat de rechten der verdediging steeds zullen geëerbiedigd worden.

Anderzijds, kan de toelating tot definitieve verwijdering door den Minister een zekere ontroering doen ontstaan bij degenen die zich met het hooger onderwijs bezighouden. De sanctie wordt niet door den Academischen Raad doch door den Minister van Openbaar Onderwijs toegepast. Naar aanleiding hiervan, en ook wanneer de definitieve uitsluiting wordt gevraagd door den Minister, is het van nut er op te wijzen dat het Parlement steeds rekenschap mag vragen van zijn handelingen aan den Minister die gebeurlijk die maatregelen zou hebben getroffen.

*
**

Onder die voorwaarden, vraagt de Commissie aan de Kamer het wetsontwerp te willen goedkeuren.

De Verslaggever,
G. HOYAUX.

De Voorzitter,
M. MUNDELEER.